

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת האידינו תשע"ט

חג של אחדות ושמחה

שלום ילדים!

אנחנו עומדים ממש לפני חג הסוכות הקרב ובא. אחרי שיום כפור עבר, כלנו עסוקים בהתכוננות למצוות חג הסוכות.

הסכות מוקמות במקומות שונים, כל משפחה דואגת לקנות את ארבעת המינים כדי לקיים את מצות נטילת הלולב, וכלנו מתכוננים לקראת החג שעליו אמרה התורה "ושמחת בחגך!"

חג הסכות הוא חג שמאחד את כל עם ישראל. ארבעת המינים משולים לארבעת הסוגים של האנשים בעם ישראל, וגם לתוך הסכה אנחנו מכניסים אורחים וידידים, מלבד האשפזין שמבקרים אותנו בימי החג.

אז ביחד עם השמחה שלנו בחג, נשמח גם חברים ואנשים אחרים, וכך כל ישראל יהיו מאחדים בשמחה גדולה. מועדים לשמחה!

חג
סוכות
שמח!

6
פרח
לסוכה

9
ד"ר
פולקע

ערוץ מאיר
ילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

סיפור בהמשכים

פרק ד

סבא מידד התקרב ליצחקי ונשק את ראשו. "כמה צדיק ותמים אתה! הלוואי וירבו כמותך בישראל!"

בראותו את עיניו של יצחקי, המייחלות לישועה, שאל הזקן: "יהודה, האם לא הבאתם פירות ביכורים נוספים מלבד פרי הגפן?"

"לא. האמת שבחשבתי היה להמתין לחג הסוכות, ולהביא את צימוקי הענבים יחד עם התמרים והרימונים. אך יצחקי כל כך

רצה לעלות שוב לבית המקדש, אז עלינו בענבים בלבד."

סבא מידד הרהר מעט, ולבסוף שאל: "תוספת ביכורים, האם לא הבאתם עימכם?"

"מה זה תוספת ביכורים?", שאל יצחקי.

"הביכורים עצמם הם הפרי הראשון שצמח באילן", הסביר אבא. "את הפרי הזה מביאים לכוהן במצוות התורה. אך פעמים רבות אנחנו מוסיפים פירות נוספים משבעת המינים, גם כאלה שאינם ביכורים באמת. בכך אנחנו ממלאים את הכלכלה, ומביאים מתנה מכובדת לכוהן."

סבא מידד הוסיף: "יש שנהגו להביא גם 'עיסור ביכורים'. אלו הם פירות שאינם משבעת המינים, ובהם מעטרים את סל הביכורים. אך אנחנו נוהגים להביא תוספת ביכורים רק משבעת המינים. נו, האם לא הבאתם גם תוספת ביכורים?", שאל שוב.

"הבאנו תוספת מרובה, סבא מידד. אך ממראה הענבים שבראש הסלסלה ברור לכלל שהפירות כולם רקובים", אמר אבא יהודה בצער.

לפתע הרים סבא מידד את קולו: "וכי כך לימדון רבותיך, אבא יהודה?! כיצד אתה מתייאש מכל הכלכלה, כאשר בדקת רק את הענבים שלמעלה? לעולם אין יאוש! הביאו את הסל ונראה!"

"אני לא רואה דבר!", אמר הזקן בגערה, וניגש אל הסל. הוא החל להוציא את הענבים הרקובים. אשכול אחד ועוד אשכול, ועוד אחד. כולם רקובים.

יצחקי שוב הסתובב והתרחק. הוא לא היה יכול לעמוד בזה פעם נוספת. אבל אז הוא שמע את קולו של סבא מידד מאחוריו: "הי, ילד, אל תברח! לא נתתי לך רשות ללכת!"

ליבו של יצחקי החל לפעום בחוזקה. האם עדיין יש סיכוי?

שוב הובאה סלסלת הביכורים, ושוב הוסר המכסה. ריח הריקבון כעת היה חזק יותר, והחשש חזר לליבו של יצחק.

הענבים שנגלו לעיניהם היו במצב לא טוב. "אתה רואה, סבא מידד? הכול רקוב!", אמר אבא יהודה.

חג הסוכות

לא תמיד התורה מסבירה לנו את טעמן של המצוות שכתובות בה.

מיוחדת היא מצוות הסוכה, שעליה כתבה התורה טעם מפורש: "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל, בהוציא אותם מארץ מצרים".

מצוות הסוכה באה כדי להזכיר לנו את הסוכות בהן ישבו אבותינו ביציאת מצרים.

באילו סוכות ישבו אבותינו ביציאת מצרים?

ישנה מחלוקת בין רבותינו בעניין זה. יש שאומרים שבאמת הם ישבו בסוכות ממש, כמו שלנו, כדי לנוח בצל.

אך יש מרבותינו שמסבירים שהסוכות עליהן מדברת התורה כאן הן לא סוכות רגילות, אלא הכוונה היא לענני הכבוד! כן, ענני הכבוד שהקיפו את אבותינו והגנו עליהם מכל הבעיות והצרות במדבר. עננים אלו סוכו מעל ראשם

של בני ישראל, ובכך הם דומים לסוכה שמסוככת מעלינו.

ה' מצווה אותנו בתורה לשבת בסוכה בחג הסוכות, ובכך להיזכר שוב ביציאת מצרים, ובחסד הגדול שהוא עשה עימנו, כאשר הקיף אותנו בענני כבוד מיוחדים.

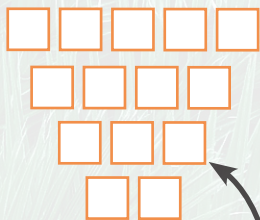
על פי הקבלה גם לסוכה שבה אנו יושבים בחג הסוכות, ישנה משמעות רוחנית מיוחדת. הסוכה נקראת "צילא דמהימנותא" - כלומר, "צל האמונה".

כאשר אנחנו יושבים בסוכה בחג הסוכות, אנחנו נמצאים תחת שמירתו של הקדוש ברוך הוא. בצל האמונה בו.

חשוב מאוד להתנהג בסוכה בצורה מכובדת וצנועה. לדבר בנחת וכמובן לא לריב ולא לכעוס זה על זה.

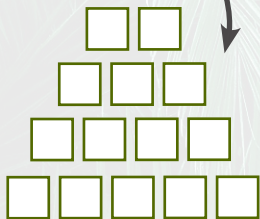
כך נוכל לקיים את מצוות התורה "ושמחת בחגך" בצורה מהודרת.

מועדים לשמחה!

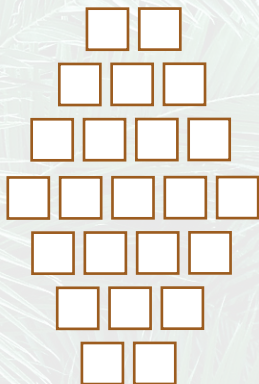

החג
גבוה ברחוב
עמידה שקטה
אדום זורם

סמל בקלפים
דמות מערוץ מאיר
שם יבשת
חג

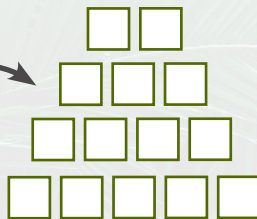
חג ה
בגד
כר ו
שימן

הרגיש
מיהרו
מורח
בחגך

כתר
מריבה
משימה
פרי עץ הדר
בעל חיים
הכין אריג
דר

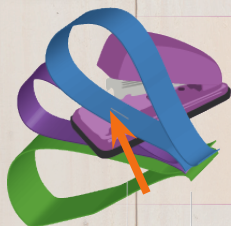
פרח לסוכה

מצרכים:

פסי נייר צבעוניים (כמו המיועדים להכנת שרשרת לסוכה)
שדכן (מהדק)

1. בשלב ראשון הכינו לולאות מפסי נייר צבעוניים, על ידי הידוק של שני הקצוות של כל פס ופס בפני עצמו.

2. אחרי שהכנתם כמות גדולה של פסים, חברו כל פס לחברו, על ידי הידוק באמצע הפסים, בנקודה בהם הם נוגעים זה בזה

3. המשיכו בהידוק הפסים הצבעוניים זה לזה, עד לקבלת פרח עגול ויפה. קיבלתם פרח יפהפה וצבעוני לתלייה בסוכה! (ניתן גם להכין פרחים שונים מצבע אחד או משני צבעים).

כנית בת שחקנים

נכון או לא?

1. הסוכה חייבת להיות בת 5 דפנות
2. הסכך חייב להיות מדבר הצומח
3. ה'אושפידון' של היום השני הוא יצחק
4. הושענא רבה ושמחת תורה זה אותו יום
5. בהושענא רבה נוהגים לחבוט ערבה בקרקע
6. יום שמחת תורה נחשב לגמרי כחג הסוכות
7. את האתרוג מצמידים מצד שמאל למינים האחרים
8. לפי המדרש הידוע, הערבה נמשלה לעיניים
9. שתיית מים חייבת להיעשות רק בסוכה

חידת חדגא:

מה הקשר בין "חנוכה" לחג הסוכות? [רמז: בית המקדש]

חידת פולקע:

איזה נביא בנה לעצמו סוכה כדי להתגונן מהשמש? [רמז: יום כיפור]

מבוך האתרוג

טוב לַדַּעַת!

עם ד"ר פולקע יודע הכל! (חוץ ממה שלא...)

בטוח שסוכה כזו לא היתה מאז יציאת מצרים!

אבל רק דבר אחד אני לא מבין. למה כל הילדים שעוברים כאן צוחקים? מה כל כך מצחיק בסוכה הטכנולוגית מספר 1 שלי?

אז זהו! זה מה שאמרתי! הם צוחקים עליי, כי הם חושבים שתרנגולים בכלל אינם יושבים בסוכה, ושהם לא צריכים שום זכר ליציאת מצרים. אני כבר אראה להם!

הי אתה! מה אתה צוחק? מה כל כך מבדח בסוכת הפלא שלי המוקמת לתפארה? אה?

טוב, אז שוב תגידו לי שתרנגולים פטורים מן הסוכה, ושוב תספרו לי שהם לא יצאו ממצרים. אבל אותי לא תשכנעו! פשוט לא!

אופסס... אני צועק פה ואפילו לא אמרתי לכם שלום...

אז ברוכים הבאים לסוכת הפלא של פולקע! השנה החלטתי לבנות סוכת פלא, ועד שיגיע חג הסוכות תעמוד כאן ליד הצריף סוכה אלקטרונית נהדרת. כפתורים חשמליים יעטרו אותה במקום קישוטים, וחוטוי אלומיניום מצוחצחים יחליפו את הסכך הנושר... לכל כפתור ולכל חוט חשמלי יהיה תפקיד מדהים. אני

ונחמדות. אבל אז ראינו את הסוכה המיוחדת ביותר. היתה זו סוכה גדולה שנבנתה מלבנים יפות, לא מעץ ולא מ בד. מעל הסוכה, במקום הסכך, סודרו אריחים נפלאים מקרמיקה. הם ממש נצצו באור השמש השוקעת... זה היה נפלא, והתמוגגתי מהמראה הנהדר...

אך אז טוביה העיר אותי ממחשבותיי: "פולקע! אל תתלהב כל כך!", פקד עליי.

"ומדוע שלא אתלהב מסוכה נהדרת שכזו?"

"פולקע, שמעת פעם על הפתגם הנושן של רבותינו: 'אל תסתכל בקנקן'..."

"אלא במה שיש בו!", השלמתי את דבריו.

מה? מה אתה אומר? היא לא כשרה?! איך אתה יכול לומר דברים מזעזעים שכאלה! אם סוכת נצרים וסכך יבש היא כשרה, הכיצד תוכל לומר שהסוכה האלקטרונית והחדשנית שלי פסולה! זה הרי בלתי הגיוני!

חברים, אני ממש לא יודע מה לומר לכם. אני רואה שכולם פה מסתכלים עליי כאילו אני איזה תרנגול שנפל מהשמים...

בעצם, אני נזכר במשהו. רק רגע...

אה! נזכרתי! זה היה לפני כמה שנים, כשעברתי עם טוביה ליד סוכה מיוחדת במינה... רוצים לשמוע? בואו והקשיבו.

לפני שנתיים בחג הסוכות, הלכתי עם טוביה ברחובותיה הנפלאים של ירושלים. ראינו אנשים וטף שבונים סוכות מעץ ומ בד. סוכות מעוטרת

פשוטה מאוד, אך מבפנים היא מלאה
אור ושמחה!", סיים טוביה את דבריו.

אז עכשיו נזכרתי באותה סוכה
מפוארת, ובהסברו של טוביה. ומשום
מה נראה לי שגם סוכת הטכנולוגיה
שלי כבר לא תהיה סוכת חג בחג
הסוכות... אקפל אותה לפני ששוב
יסתכלו עליי ועל הסוכה הפסולה
שלי...

אם לומר את האמת, אני די מסכים
עם מה שטוביה אמר. השמחה של חג
הסוכות היא אמיתית וגדולה, למרות
שהסוכה פשוטה ומסוככת בענפי
עצים. אני מקווה שטוביה יסכים
לארח אותי בסוכה הפשוטה והכשרה
שלו...

אז שיהיה חג שמח, ילדים!

"יפה! לא כל מה שנוצץ - זהב. הסוכה
הזו מאוד יפה וזוהרת, אך היא פשוט
פסולה! מי שיישב בה לא יקיים שום
מצווה!"

"מה?!" הודעזתי כולי, "כל ההשקעה
הזו תהיה לריק ולשווא?!"

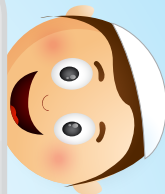
"ממש כך, פולקע. אתה צריך לדעת
שהתורה ציוותה אותנו לשבת בסוכה
בחג הסוכות. סוכה שמסוככת בסכך
מענפי עצים. אפילו אם הוא יהיה
פשוט ויבש, הוא יהיה כשר. אבל
אם הסכך לא יהיה מהצומח, הסוכה
פסולה. לכן גם הסוכה הזו, עם כל
היופי שלה, היא פשוט פסולה!"

"אתה רוצה להגיד לי שענפים יבשים
יותר טובים מקרמיקה נוצצת?!"

"ממש כך, כך ציוותה התורה. הסוכה
היא מקום צנוע ונעים. מבחוץ היא

סביב השולחן

חיימק'ה

בני

נעמה

יונה

טליה

בני: אתם יודעים, פִּרְשֵׁת "הָאֲזִינוּ" כְּתוּבָה בְּתוֹרָה בְּצוּרָה מֵאֵד מְשֻׁנָּה!

נַעֲמָה: מַה מְשֻׁנָּה בְּפִרְשֵׁת הָאֲזִינוּ?

בני: כָּל הַפִּרְשׁוֹת כְּתוּבוֹת רְגִיל בְּשׂוּרוֹת מְלֵאוֹת לַעֲמֵת פִּרְשֵׁת הָאֲזִינוּ שֶׁכְּתוּבָה בְּשְׁנֵי טוּרִים אֲרָכִים. הַשׂוּרוֹת קְצָרוֹת וּמְחֻלְקוֹת בְּתוֹחִילֵת שׁוּרָה וּבְסוּף שׁוּרָה.

נַעֲמָה: אָה, בְּטַח! זֶה בְּגִלל שֶׁפִּרְשֵׁת הָאֲזִינוּ הִיא בְּעֶצֶם שִׁירָה!

בני: נָכוֹן, כִּכָּה אֲבָא הֶסְבִּיר לִי בְּבֵית הַכְּנֶסֶת. אִיךָ אֶת יוֹדַעַת הַכָּל...

טליה: גַּם אֲנִי יוֹדַעַת! כָּכָר דְּבַרְנוּ עַל זֶה בְּשִׁבְתִּי שֶׁעֲבָרָה עִם אֲבָא, שֶׁהָאֵמֶר לַמִּשָּׁה לְכָתוּב אֶת הַשִּׁירָה.

בני: אָה, נָכוֹן. אֲבָא אָמַר שֶׁרַשׁ"י מְסַבֵּיר שֶׁהַכְּפִנָּה הִיא לְשִׁירַת הָאֲזִינוּ.

נַעֲמָה: אָבֵל הַשְּׂאֵלָה הַגְּדוּלָּה הִיא מְדוּעַ שִׁירַת הָאֲזִינוּ הִיא בְּאֵמֶת שִׁירָה? הֲרֵי כְּתוּבִים בָּהּ דְּבָרִים קָשִׁים וּנְבוּאוֹת לֹא פְּשׁוּטוֹת לָעַם יִשְׂרָאֵל!

בני: אֲבָא הֶסְבִּיר לִי פַעַם שְׁלֹשׁ עֶמְדִים כְּאִשֶּׁר רוּצִים לְהַעֲבִיר מִסָּר מִיָּחָד, כּוֹתֵבִים אוֹתוֹ בְּצוּרָה שֶׁל שִׁירָה. אוּלַּי גַּם כָּאֵן זֹו הַסִּפָּה. דְּזָקָא בְּגִלל שֶׁהַדְּבָרִים מִיָּחָדִים, נְבוּאוֹת עַל הָעֵתִיד שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל וְגַם תּוֹכָחוֹת לָנוּ שֶׁנִּשְׁמָר אֶת הַתּוֹרָה, לָכֵן זֶה כְּתוּב בְּצוּרָה שֶׁל שִׁירָה.

נַעֲמָה: הֶסְבֵּר מְקִסִּים! בְּאֵמֶת גַּם הִלְשׁוֹן בָּהּ כְּתוּבָה שִׁירַת הָאֲזִינוּ הִיא סִפְרָתִית מֵאֵד. אוּלַּי כִּכָּה ה' "עֲטֹף" אֶת הַתּוֹכָחוֹת וְהַנְּבוּאוֹת הַקְּשׁוֹת בְּ"עֲטִיפָה" שֶׁל מְלִים נְעִימוֹת וְשִׁירָה, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָנוּ קֵל יוֹתֵר לְלִמּוּד אוֹתוֹ וּלְקַבֵּל אוֹתוֹ. אָבֵל אֲנִי מְקַהֵּה שֶׁכָּכָר עָבַרְנוּ אֶת כָּל הַנְּבוּאוֹת הָרְעוֹת, וּמַעֲכָשׂוֹי תִּהְיֶנָּה לָנוּ רַק בְּשׂוּרוֹת טוֹבוֹת וּנְבוּאוֹת נִחְמָה בְּעֲזֶרְתִּי ה'!

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא

מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!